

Zdzisława Kopczyńska

"Studia i rozprawy", Maria Dłuska,
Kraków 1970 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/41, 112

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ DŁUSKA Maria: Studia i rozprawy. T.1-2. WL. Kraków 1970. Biblioteka Studiów Literackich, s. 694, nlb.2+566, nlb. 2, zł 180,-

Tom I zawiera zbiór rozpraw poświęconych teorii wiersza /przedruki publikacji z lat 1950-1967, poza jedną pozycją pochodzącą z r. 1935: "Elementy śpiewności w poezji"/.Poszczególne rozprawy dotyczą: głównych systemów wiersza polskiego /sylabizm, sylabotonizm, tonizm/, elementów struktury wersyfikacyjnej /wiersz, strofa, rym/, problematyki wiersza ludowego. Tom II obejmuje studia o wersyfikacji kilku poetów polskich i rozprawy o problemach pogranicza prozy i wiersza.Dwie początkowe prace, publikowane w tym zbiorze po raz pierwszy, poświęcone są: poetyce i wersyfikacji J. Kochanowskiego oraz P.Kochanowskiemu jako twórcy oktawy polskiej. Następne - będące przedrukami - obejmują swoją tematyką:wersyfikację Mickiewicza i Konopnickiej, prozę poetycką Żeromskiego i Andrzejewskiego oraz teoretyczne rozważania nad pograniczem prozy i wiersza. Końcowy artykuł podejmuje zagadnienia anafory w wierszu i prozie.

BP/41

Z.K.

/I/ KOSTKIEWICZOWA Teresa: Książnin jako poeta liryczny. Oss. Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1971. JBL PAN. Z Dziejów Form Artystycznych w Literaturze Polskiej.T.XXV, s. 199, zł 35,-

Książka podejmuje próbę rekonstrukcji realizowanych w poezji Książnina norm i reguł poetyckich oraz odpowiadających tym regułom generalnych koncepcji poetyckich, które wyznaczają rozumienie i sposoby realizacji społecznej roli poety. Kolejne rozdziały przynoszą analizę zróżnicowanych chronologicznie i gatunkowo utworów Książnina i ukazują, jak w poezji tej wyrażają się tendencje właściwe głównym prądom epoki: klasycyzmowi, sentymentalizmowi i rokoku. Rozdział ostatni wychodzi od ogólnych rozważań na temat kategorii nadawcy w liryce, omawia dotyczące tej kwestii XVIII-wieczne poglądy teoretyczne oraz sytuuje lirykę Książnina w całokształcie dokonań poetyckich polskiego Oświecenia.

BP/41